

בסיר פרטי אינקוגניטו. בינתיים, הוא אינו מתכוון לעשות כאן סרט.

■ **ג'ראלדין צ'אפלין**
סיפרה לידיד ישראלי בפאריז כי אם יש מקום בעולם אליו היא מתגעגעת — הרי זו אילת. היא מתכוונת לחזור לשם כאשר רק יודמן לה.

■ **למסיבת קוקטייל** שערך בשבוע שעבר הבמאי **ליאלי נרד** שך בביתו שביפו העתיקה לכבוד הסופר **ארטור מילר** שביקר בארץ, הוזמנו רבים מאנשי הבוהימה התל-אביבית. במהלך המסיבה ניגש מילר לשחקן **יהודה פוקס** אביה של הזמרת **עופרה פוקס**, ששישן מיקסרת, וז'אמר: „אני רואה שגם אתה מעשן מיקסרת. אולי אתה מוכן לתת לי מעט מהטבק שלך?“ השיב לו פוקס: „אני מוכן אבל הטבק שלי מאוד פשוט.“ „זה לא משנה.“ השיב מחברו לאחר הנפילה, „הרי בסופו של דבר הסרטן לא מתחשק בסוג הטבק.“

■ **פעם**, היו המחזאי **ארטור מילר** והבמאי **איליה קאזאן** ידידים בנפש. אחרי-כך באה תקופת **מק'קארט** — ארתור מילר התנהג כאיש כבוד ואף נידון למאסר, קאזאן — הלשין על חבריו לתנועות השמאליות. השניים ניתקו או היחסים ביניהם. כעבור שנים ביים קאזאן את מחזהו של מילר לאחר הנפילה, ורבים ראו בכך מעין התפייסות. אך גר'אה, שהומן אינו ממחר לרפא פצעים מסוג זה. בקוקטייל בביתו של ליאונרד שך, הירבו המסובים להתלוצץ על האפשרות, שמיילר יתחיל לביים, כפי שקאזאן התחיל לאחרונה לכתוב ספרים. מילר הקשיב ללא חיוך, שום שריר לא זע פניו ולא הגיב באף מילה — כאילו לא בו נוגעים הדברים

ילי בראנט ראש ממשלת מערב-גרמניה וחתן פרס נובל לשלום, בחברת אשתו רות, באיסט פהאן שבאיראן, בעת סיור קניות בבאזאר המקומי, נכנס לבית תה והשתדל לחקות את צורת הישיבה של בני המקום.

החשוב" על שפת-ימה של תל-אביב.

■ באותו ספר, מתאר גורי, כיצד הוביל **בני מוהרשק** (הקרוי שם דני שרמק) הפגנה נגד הספר הלבן בחיפה. כאשר נעצר, זרק לו אחד החבריה, בשימחה: „בני, נעצרת — הת' גשם חלומך!“

■ כל מי שנתקל השבוע בתייר, הנוהג במכונית שכורה ואינו מבליט את נוכחותו — אך דומה דמיון מפתיע לשחקן הקולנוע **מאכסלימידיאן של** — לא טעה. היה זה מן הסתם באמת הכוכב, העושה בארץ

ווייתקון חתמו, אבל רק אחרי שהאורחים הבטיחו חגיגת כי הם ישמרו באוספיהם על הי שטרות החתומים, לא יוציאו אותם למחזור. הסיבה: חתימה על שטר כסף היא עבירה על החוק הישראלי, האוסר השחית שטרי כסף.

■ השבוע, נעלמה סיעה שלימה מן הזירה הפרלמנטרית וממזנון הכנסת. כל ארבעת חברי סיעת **אגודת-ישראל** — **הח"כים שלמה לורנץ, מנחם כהן, פרוש, שדמה יעקב גרוס ויהודה מאיר אבר** — נסעו ללונדון כדי להשתתף בכינוס ההנהלה העור למית של אגודת-ישראל, הש אירו בכנסת את מזכיר הסיעה, העובד בחצי משרה, לשמור על הגחלת. המזכיר ניסה למ לא את שליחותו. פנה לוועדת החוקה של הכנסת בבקשה שת תפסיק את טיפולה בחוק הב חירות האישיות של ראשי ערים — עד שסיעת אגו" תשוב לארץ. אחרי הצבעה, דחתה הוועדה את בקשתו של המזכיר.

■ רק מעטים ידעו, כי ל-ח"כ ד"ר **משה סנה** המנוח היה, מלבד שני צאצאיו הטבי עיים, גם מעין בן מאומץ — הלוא הוא **יורם שדה**, בנו של **יצחק שדה**, אלוף הפל"מ"ח. לפני מותו, ציווה „הזקן“ לחלק את האפוסטרופסת על בנו, שהיה אז פועל, בין **יגאל אלון** ובין סנה.

■ אפשר בהחלט, שרצה **חיים ארלוזורוב** יתור ויס-עיר שוב את המדינה, עקב הופעת הספר המשועשע של **חיים גורי**. בספר, שהוא הל-ק מסימכים וחלקו בדיות (כי עדות המחבר), מביא גורי עדו תו של אישהגנה ותיק אשר שמע, מפי רוצח ערבי שיישב איתו, כאשר היה עצור בידי הבריטים, כי הוא אשר הרג — בשגה, אומנם — את „היהודי

על שולחנה של ח"כ **חרות אסתר רזאדינאזר**, הוכיח האונר את ההיפך. ולראייה: הפסוק בספר שמואל א' (2:18), „ושמאל משרת את פני ה“.

■ בינתיים סיפר קול על ויכוח שהיה לו עם עובדי ההא-רחת, בו טען כי המלצר הרא-שון היה אברהם אבינו, ששי-רת את שלושת אורחיו. טענו נגדו המלצרים: „אבל השלושה היו מלאכים, והתיירים שלנו אינם מלאכים.“ השיב קול: „אבל אברהם לא ידע שהם מלאכים!“

■ מסתבר שרוב חברי-הכנסת היו אי-פעם חברים ב-השומר הצעיר. השבוע גילה ח"כ **מנחם בגין** שגם הוא אינו תורג מכלל זה. בנעוריו היה חבר השומר הצעיר בעיר מולדתו, ברסטידליטא (ברסט-ליטובוסק). ואף זכה לסמלי הצטיינות, כגון גוראריה. רק לאחר מכן עבר לבית"ר, ובי גיל 25 כבר נתמנה עליידי **זאב ז'ביטינסקי** לנציב ביי

■ כשהצטרף הרמטכ"ל ל-שעבר **חיים בר-לב** לממש-לה, הוזמן עבורו מינהל הרכב הממשלתי מכונית דודג' בצבע זהב-מתכת שמחירה עם הי מיסים כ-75 אלף ל"י. זאת, למרות ההחלטה לנהוג בקימור צים ולהחליף את מכוניות הי שרים למכוניות יותר זולות מ-תוצרת אירופה. אחרי שמכר נית השר נמסרה למשרד-המס-חריות-עשייה, היא הוחזרה ל-חברת מכשירי תנועה המפיצה מכוניות דודג' בארץ, בדרישה להחליף את צבעה ללבן. הי דרישה בוצעה, והמכונית נשי-לחה חזרה למשרד-המסחר-ה-התעשייה, בצירוף חשבון על 1,200 ל"י.

■ שניים נוספים נוסעים ב-מכוניות לא רעות: יו"ר מו-עצת המנהלים של מפעל הי צמיגים **אליאנס**, **יוסף טייב**, **ברק** והמנכ"ל של המפעל, **יוסף רענן**. השניים קיבלו מבעלי המניות של אליאנס, ש-50% מהם שייכים להסתד-רות — מכוניות מרדס ש-

אוריאל לייבוביץ' (23), שנידון למאסר-עולם באשמת רצח חב-רתו שמחה אחוול, ושעתה מתנהל נגדו משפט, בו הוא מואשם ברצח כוכבה פיררה באזור, משמש עתה כספר ראשי של כלא רמלה, למרות שהפסיכיאטר יואל מוגיה טען במשפטו, כי „אי-אפשר לדעת מה הוא מתכוון לעשות כעבור רגע.“ לעומת טענת הפסיכיאטר, טען אז סניגורו של לייבוביץ', עורך-הדין צבי לידסקי, כי לקוחו הוא בחור נורמלי בהחלט, דבר ששיכנע, כנראה, את הסוהרים, לתת בידיו את ראשיהם של חבריו בבית-הסוהר.

ת"ר בפולין. „זה היה יותר קשה מאשר לנהל כיום את תנועת-החרות“, אמר בגין.

מחיר כל אחת מהן בשוק הי-ישראלי כ-80 אלף ל"י.

■ בארוחת-צהרים שערך נגיד בנק ישראל **משה זנבר** לכבוד ראשי קבוצת אספני מטבעות ישראל בארצות-הבר, רית, המטיירים עתה בארץ, נכח גם שופט בית-המשפט הי-עליון **אלפרד וילקין**, שהוא יו"ר הוועדה הציבורית המיי-צת לנגיד הבנק בנושא תיכנון מטבעות ושטרות. האורחים מי-ארצות-הברית הגישו למא-רחיהם שטרות כסף ישראלים ו-ביקשו שיחתמו עליהם. זנבר

■ כאשר דיווח השר **משה קול** לכנסת על פעולות מיש-רד-התיירות, התלונן על חוסר היחס האדיב של העובדים הי-ישראליים כלפי התיירים, וי-הסביר זאת כך: „היהודים מו-כנים לשרת רק את אלוהים, ולא בני-אדם.“ בו במקום פרץ ויכוח בין חברי-הכנסת. הדתיים טענו כי היהודים „עובדים“ את אלוהים, ולא „משרתים“ אותו. הם נוצחו דווקא עליידי ח"כ **גריעין האוזנר**. בעזרת ספר התניך, המונח דרך כפע

הלן סטיוארט

האמריקאית, מייסדת התיאטרון הנסיוני „לה-מאמא“, בעל חסניפיו במיספר מדינות ברחבי העולם, הגיעה השבוע לארץ כדי להקי-כאן סניף לתיאטרונה. ביום חמישי האחרון ביקרה הלן ב,גלרי-מבט“, נפגשה עם הארכיטקט ישראלי גודוביץ', שיום תערוכה בנושא התפתחות הארכיטקטורה. התערוכה נערכה ביום גש-שופך כשהקהל הרב ממלא את המדרכה שליד הגלריה, כשמעלל ברזנטים להגנה מפני המים והסברים נשמעים במערכת רמקולי-ב